

הסוס השחור

היו היה פעם מלך ולו שלושה בנים. במותו הוריש לשניים מהם את ממלכתו ורק לבן הקטן שלו לא הוריש אלא סוס לבן קטן וצולע.

"אכן, אם זה מה שאבא חשב לנכון" אמר הבן "עם זה אסתפק."

הוא הלך בדרך, קצת ברגל, קצת רוכב על סוסו. אחרי זמן מה החליט שהגיע זמן להאכיל את הסוס הוא ירד ממנו ואז ראה מולו רוכב המתקרב על סוס שחור גבוה וגדול. "שלום ידידי" אמר

"שלום, בן המלך" ענה ההוא.

"מה תספר?" שאל בן המלך.

"אני רוכב כבר שעות על הבהמה הזו, ונמאס לי כבר ממנה. אולי תתחלף איתי ותתן לי את סוסך הלבן במקומה?"

"לא" אמר הנסיך "זאת בוודאי לא עסקה טובה."

"על לך לפחד" אמר האיש "כי תוכל לנצל אותו טוב יותר ממני. הסוס הזה יביא אותך לכל מקום בעולם שרק תרצה בו."

אז הנסיך הסכים ולקח את הסוס השחור ובמקומו נתן את הסוס הלבן שלו.

הוא חשב רגע לאן לרכב, אך בסוף החליט שרצונו בממלכת הים. הוא רכב וכבר בבוקר מוקדם היה שם. ושם מצא את נסיך הממלכה יושב במועצה וסביבו כל אזרחי הממלכה, הדנים מי יהיה זה שיביא את בת מלך יוון ככלה לנסיך.

איש לא העז להתנדב, אך אז הופיע הרוכב על הסוס השחור.

"אתה, רוכב על הסוס השחור" אמר הנסיך "אני משביע אותך ומצווה עליך להביא הנה את בת מלך יוון עוד לפני זריחת החמה מחר בבוקר.

נשען הנסיך על רעמת סוסו השחור ונאנח.

"אנחת בן המלך תחת הקסם!" אמר הסוס. "אך אין דבר, אעשה את מה שמצווה עליך." וכך הם יצאו לדרך.

"כעת" אמר הסוס "כשנגיע בקרבת העיר הגדולה של היוונים תראה שרגליו של סוס עוד לא דרכו בה קודם. בת המלך תראה אותי מן הארמון ותרצה לרכב עלי. אמור לה כי הסוס לא יסבול שום אדם אחר מלבדך, שירכב עליו לפניך."

כך הם הגיעו לעיר הגדולה ובת המלך הביטה מהחלון וראתה את הסוס.

"תן לי לרכב על הסוס הזה" אמרה.

אתן לך לרכב עליו" אמר "אך דעי לך כי הסוס לא יתן לאף אדם אחר מלבדי לרכב עליו עם אישה."

"אבל יש לי רוכב משלי" אמרה.

"אז נסי להושיב אותו לפניך על הסוס" אמר.

אבל כשהרוכב של הנסיכה רק נסה לעלות על הסוס, זה בעט בו והעיף אותו מעליו.

"אני לא אוותר" אמרה בת המלך "אז בוא ושב על הסוס לפני."

הנסיך עלה על הסוס, והיא מאחוריו. וכשרק הביטה מסביב הם היו כבר גבוה-גבוה בין העננים. הם הגיעו לממלכת הים עוד לפני זריחת החמה.

"אזי הגעת!" אמר נסיך ממלכת הים.

"אכן הגעתי" אמר.

"אתה באמת גיבור" אמר הנסיך "אתה בן המלך, ואני בן הצלחות. כעת לא נשתהה יותר ונתחיל בחתונה."

"לאט לך" אמרה הנסיכה "החתונה לא כל כך קרובה כמו שאתה חושב. אני זקוקה לגביע הכסף שהיה לסבתי בחתונתה, ולאמי בחתונתה. ולא אתחתן ללא הגביע הזה."

"אתה, רוכב הסוס השחור" אמר נסיך ממלכת הים " אני מצווה לך בקסם להביא את הגביע הנה עוד לפני הזריחה מחר."

הלך הנסיך אל הסוס השחור, נשען על צווארו ונאנח.

"אנחת בן המלך תחת הקסם!" אמר הסוס "עלה עלי ונביא את גביע הכסף. מלך יוון מתגעגע לבתו. הוא אסף את אנשי החצר. כשנגיע לארמון כנס פנימה ותשאיר אותי בחוץ. הם שם ישנו כולם מגביע הכסף. שם ביניהם, אל תאמר מילה ותהיה כמו אחד מאנשי המקום. אבל כאשר הגביע יגיע אליך, שים אותו תחת זרועך וצא אלי החוצה."

וכך היה. הם הגיעו ליוון והוא נכנס לארמון ועשה כמו שהורה לו הסוס השחור. הוא לקח את הגביע ויצא ועלה על הסוס ולפנות בוקר היו כבר בממלכת הים.

"הגעת" אמר נסיך ממלכת הים.

"אכן הגעתי" אמר.

"כעת נוכל להתחתן" אמר הנסיך לנסיכת יוון.

"לאט ובשקט" אמרה "לא אתחתן עד שלא אקבל את טבעת הכסף שסבתי ואמי ענדו בחתונתן."

"אתה, רוכב על הסוס השחור" אמר נסיך הים "עשה זאת. הביא את הטבעת לפני זריחת החמה מחר."

הלך הנסיך אל הסוס השחור, השעין את זרועו על רעמתו וסיפר לו.

"זאת המשימה הקשה ביותר שהייתה לי אי-פעם" אמר הסוס "אבל אין לנו ברירה. עלה עלי. לפנינו הר השלג והר הקרח והר האש שמפרידים ביננו ובין הטבעת. יהיה קשה לעבור אותם."

וכך הם רכבו, וכעבור זמן הרגישו בקור עז וראו את הר השלג. נתן מכה לסוס וזה קפץ והיה כבר על פסגת הר השלג. ובקפיצה שניה היו כבר על פסגת הר הקרח, ובשלישית היו מעבר להר האש. וכשעברו את שלושת ההרים הוא נתלה על צווארו של הסוס כדי לא לפול ממנו. כך הגיעו לעיר.

"רד" אמר הסוס השחור "לך לנפח והכין יתדות כמו שיש עצמות בגופי."

הלך כמו שרצה הסוס, והכין יתדות וחזר אל הסוס.

"תקע אותם בי" אמר הסוס "כל יתד בכל עצם שבגופי."

כך עשה, ותקע יתדות בסוס.

"יש כאן אגם" אמר הסוס "שתי פרסות אורכו ושתי פרסות רוכבו. כשאכנס לתוכו אש ולהבה יפרצו מהאגם. כשתראה שהאש כבתה עוד לפני זריחת השמש, המתן שאצא מהאגם. ואם לאו לך לדרכך."

נכנס הסוס לאגם ואש פרצה מהמים והסוס שחה באגם והכה ברגליו ושאג. עבר זמן ושמיים התבהרו והאש לא כבתה.

אך כשהשמש החלה לצאת כבתה האש. והסוס הופיע באמצע האגם עם יתד אחת בגופו, ועל היתד טבעת כסף. הוא יצא מהמים ונפל על החוף. הרוכב לקח את הטבעת, משך את הסוס לצד ושכב עליו והגן עליו בזרועותיו. השמש עלתה והסוס התאושש יותר ויותר עד שלקראת צהרים קם על רגליו.

"עלה" אמר הסוס "ונצא לדרכנו."

הוא עלה על הסוס ורכבו. הם הגיעו להרים והסוס קפץ מעל הר האש ומהר האש אל הר הקרח, ומהר הקרח קפץ אל הר השלג. הם עברו את ההרים ובבוקר היו כבר בממלכת הים.

"הגעת" אמר נסיך הים.

"הגעתי" אמר.

"אכן" אמר הנסיך "אתה בן המלך אך אני בן מזל. לא נשתהה כבר יותר וניגש לערוך חתונה."

"לאט לך" אמרה נסיכת יוון "החתונה עוד לא כל כך קרובה כפי שהיית רוצה. לא אתחתן אתך עד שלא תבנה טירה. לא אלך אתך לא לטירת אביך המלך ולא לטירת אמך. תעשה לי טירה שטירת אביך לא תשתווה אליה."
"אתה. רוכב הסוס השחור" אמר נסיך הים "עשה זאת טרם זריחת החמה."

הלך הנער אל הסוס, נשען על צווארו ונאנח, כי חשב שטירה כזו לא ניתן לעשות לעולם.
"עוד לא הייתה לפני משימה קלה מזו" אמר הסוס השחור.
רק הביט הנער מסביב וראה והנה פועלים ובנאים וסתתי אבנים בעבודה ולפני זריחת החמה הטירה הייתה כבר מוכנה.
צעק הוא לנסיך הים וזה בא. הוא מצמץ בעיניו כי חשב שעניו מטעות אותו.
"בן מלכי הים" אמר רוכב הסוס השחור "אל תחשוב שזו אשליה. זה מראה אמיתי."
"אכן כך" אמר הנסיך "אתה בן הצלחה אך גם אני בן הצלחה. כעת לא יהיו יותר שהיות אלא רק החתונה."
"לא" אמרה הנסיכה "יש עוד זמן. למה שלא נראה את הטירה? יש עוד מספיק זמן לחתונה לפני בוא הלילה."
הם הלכו וסיירו את הטירה ולא מצאו בה כל פגם.

"בכל זאת אני רואה פגם אחד" אמר הנסיך "לפחות אחד בכדי שהכל יהיה מושלם. צריך לעשות באר בטירה כדי לא להרחיק ולהביא מים כשמתקיימת חתונה או חגיגה בטירה."
"זה ניתן לעשות מיד" אמר רוכב הסוס השחור.
ואמנם מיד נבנתה באר עמוקה חמישים אמה ורוחבה עשר אמה. הם הלכו להביט בה בדרכם לחתונה.
"היא עשויה היטב" אמרה "מלבד פרט אחד קטן שם."
"איפה?" שאל נסיך הים.

"שם" אמרה.

הוא התכופף כדי לראות, ואז היא שמה את שתי ידיה על גבו ודחפה אותו פנימה.
"תשאר שם" אמרה "אם עלי להתחתן, לא אתה האיש. זה שניצלת אותו לכל המלאכות
האלה הוא האיש, אם רק ירצה אותי."

וכך הלכה עם רוכב הסוס השחור לחתונה בטירה.
רק אחרי שלוש שנים נזכר הנסיך בסוס השחור וקם ויצא והלך לחפש אותו. הסוס היה
באותו המקום בו השאיר אותו.

"בוקר טוב, אדוני" אמר הסוס "נראה שמצאת משהו טוב יותר ממני."

"לא כך, ואני מצטער מאוד ששכחתי אותך" אמר.

"אין דבר, כעת הרם את החרב שלך וערוף את ראשי" אמר הסוס.

"לא יתכן, לא אעשה זאת לעולם" אמר.

"עשה כך מיד כי אחרת אהרוג אותך" אמר הסוס.

הנסיך הרים את חרבו, ערף את ראשו של הסוס ואז הושיט את ידיו לשמיים ובכה מרות.

אך הנה שמע קול מאחוריו: "ברוך תהיה אחי - גיסי."

הוא הביט וראה לפניו אדם נאה כפי שלא ראה מימיו.

"מדוע בכית על הסוס השחור?" שאל האיש.

"כי לא היה אדם או חיה או יצור אחר שאהבתי יותר."

"אולי תיקח אותי במקומו?" שאל הזר.

"יתכן, אילו יכולתי לחשוב אותך לסוס, אך לא, הייתי מעדיף את הסוס" אמר הרוכב.

"אני הסוס השחור" אמר האיש "ואחרת איך היית יכול להשיג את כל הדברים שחיפשת

בבית אבי. מאז שכשפו אותי רכבו עלי רבים, אך הם לא יכלו לטפל בי, לא לאכיל אותי ולא

שמרו אותי יותר מיומיים. אך כשרכשת אותי טיפלת בי ואחזקת אותי ואפילו בכית עבורי, עד

שהגיע זמן להשתחרר מהכישוף.

וכעת קח את אחותי ונלך לארמון אבי לערוך עוד חתונה."